

BÀI DỰ THI: **ĐÓC HẾT TRÁI TIM**

PORTCOAST VÀ VỢ

Nguyễn Văn Đông – Phòng KTSB

Em hỏi anh: “làm gì mà hôm nào cũng về muộn?”
Bởi anh làm ở Portcoast em ơi
Nghề của anh là đi đến muôn nơi
Đến những nơi cần cho các con tàu vào cập bến
Từ Định An, Soài Rạp, Vũng Tàu
Đến Nghi Sơn, Vân Phong, Vũng Áng
Ôi tất cả những việc, những nơi, Anh đã làm, đã tới
Sao có thể kể hết cho em đây?

Nhớ những buổi khảo sát mưa tạt, gió lùa
Sóng dập miệng tuôn trào nước mặn
Người mệt lử tuyết không rời trận tuyến
Lắp máy quay tời khảo sát thủy hải văn

Rồi những buổi đấu thầu thức trắng thâu đêm
Anh em làm, như trong trận chiến
Người viết, người in sao nộp cho kịp giờ
Để đảm bảo: “Đã chơi là phải thắng”

Rồi những buổi thiết kế gần như suốt sáng
Ngồi bút tóc, vò tai khi gặp bài toán giải chưa ra
Không lùi bước tìm tận cùng chân lý
Tìm ra rồi thấy sượng sượng, lằng lằng

Anh hòa tan mình vào trong không khí đó
Và quên đi mọi vướng bận trên đời
Để tìm thấy lại mình chính tại nơi đây
Và nhận ra là mình thuộc về Nó

Portcoast của Anh, có một phần của em trong đó
Một phần nhỏ thôi: Là tình yêu Em dành để tặng Anh
Là đôi mắt dõi theo từng nhịp thở của Anh
Là những lời động viên, những lời chia sẻ
Là những lời giận hờn, khế trách:
“Về sớm đi Anh, Em và Con đang đợi Anh về”.

Tp.HCM, ngày 27/11/2009
Nhân kỷ niệm 4 năm ngày cưới
Và nhân dịp 5 năm ngày thành lập Công ty